

F. t. beslutn. vedr. ansattes retssikkerhed i forbindelse med overvågning

overvågning. Der er dog grund til at antage, at der ved tv-overvågning er tale om »særlige omstændigheder« (stk. 1, nr. 3), der begrunder en ret til præcis information om den konkrete tv-overvågning. Formålet med informationskravet er således at underbygge en af lovens og direktivets væsentligste målsætninger, nemlig at sikre gennemsækelighed for de registrerede. Behandling af personoplysninger skal være åbne. Muligheden for, at arbejdsgiveren kan placere reelt skjulte kameraer, er i modstrid med denne målsætning. De almindelige hensyn, der begrundet beskyttelse af personoplysninger, taler med stor styrke imod denne ordning. Under hensyn hertil bør der fastsættes en regel om, at der skal være informeret om, hvor på arbejdspladsen der er sat kameraer op.

Af lovforslag L 38 fra folketingsåret 1998/1999 om ændring af lov om forbud mod privates tv-overvågning fremgår det på side 12 under bemærkninger til punkt 1, at der skal være en aktuel og relevant sammenhæng mellem skiltningen og tv-overvågningen, således at der alene skiltes, hvis der rent faktisk vedvarende eller regelmæssigt finder tv-overvågning sted. Der er dog ingen bestemmelse om, at urigtig skiltning er strafbar.

Nogle detailhandelsvirksomheder bruger i dag at skilte med tv-overvågning, uden at dette foregår regelmæssigt. Skiltningen i sig selv anvendes som et præventivt middel, og virksomhederne opsætter her efter tv-overvågning skjult, hvis der konkret opstår et behov herfor. Virksomhederne henviser til, at de kan opsætte skjulte kameraer, blot der er nogle skilte om generel tv-overvågning i butikken. Disse skilte sidder tilmed ofte kun på hoveddøren, som kører til side, når man nærmer sig den. Dette er ikke i overensstemmelse med intensionerne bag ændringen af tv-overvågningsloven i 1998. Formålet hermed var, at de ansatte skulle have mulighed for at indrette sig på, om de blev overvåget, ligesom det var hensigten, at tv-overvågning ikke skulle foregå på en skjult og krænkende måde. Det skal derfor præciseres, at der ikke må skiltes, hvis der ikke rent faktisk foregår tv-overvågning. Der må f.eks. ikke skiltes, hvis det kun sker nogle få gange om året, et par dage hver anden måned etc. For at sikre en effektiv håndhævelse af loven må overtrædelse af reglerne om skiltning være strafbar, ligesom de ansatte bør kunne tilkendes en godtgørelse for krænkende overvågning.

Optagelse af film indebærer, at der sker en registrering af personoplysninger. Det findes ikke velbegrunder det foretage en opdeling i, hvorvidt optagelser, som registreres, er analoge eller digitale. De fleste optagelser i dag vil være digitale, men der bruges også analo-

ge kameraer. Eksempelvis kan overvågning af et areal, som f.eks. et gangareal på en virksomhed, ske både med digitale og analoge kameraer. Der ses ikke at være grund til at undtage den analoge optagelse fra persondatalovens anvendelsesområde.

De optagelser, der foretages, skal konkret begrundes og må ikke anvendes til andet formål, f.eks. til at snage i de ansattes privatliv eller til vurdering af forfremmelse, afskedigelse, lønforhøjelse eller andet, som ikke har været angivet som formålet med indsamlingen af oplysninger.

Opbevaring af optagelser skal være i overensstemmelse med de almindelige principper om saglighed og formålsbestemthed. Oplysninger, som kan henføres til personer, kan derfor ikke opbevares for længere perioder, end det er nødvendigt at hensyn til behandlingen af oplysninger. Medmindre der foreligger oplysninger om strafbare forhold, er der normalt tale om oplysninger, som den dataansvarlige ikke har brug for. Som det er anbefalet i betænkning nr. 1483 om tv-overvågning, bl.a. s. 151 og side 176 (forslag til § 26 h), findes det derfor, at der burde fastsættes en sletningsfrist i loven på 30 dage. I særlige tilfælde kan det af hensyn til afgørelsen af en tvist være nødvendigt, at oplysningerne opbevares længere, men så må den, tvisten vedrører, i givet fald have udleveret en kopi af optagelsen. Opbevarelse af data/optagelser i forbindelse med politimæssig efterforskning ændrer ikke 30-dages-reglen, idet politiets egen opbevaring af bevismateriale ikke er omfattet.

Det er også arbejdsgiverens opgave at sikre, at der foreligger en forsvarlig sikkerhed, jf. persondatalovens § 41. Den ansatte skal informeres om virksomhedens sikkerhedsprocedure, ligesom den ansatte skal have besked om sin ret til indsigt. Det betyder umiddelbart, at den ansatte må se optagelserne af sig selv. Som det fremgår af betænkning nr. 1483 om tv-overvågning side 153, er dette ikke problemfrit, da der i mange tilfælde vil være andre personer på optagelsen. Derfor giver den traditionelle form for indsigt en række problemer.

Det er derfor nærliggende at foreslå et alternativ, f.eks. at tildele en tillidsrepræsentant en rolle. Det vil være naturligt at give tillidsrepræsentanten mulighed for at varetage retten til indsigt på vegne af den enkelte ansatte. Repræsentanten vil herefter kunne informere den ansatte om optagelsernes indhold. Det er i almindelighed anerkendt, at en registreret/ansat kan give fuldmagt til andre. Eksempelvis følger det af arbejdsmiljølovens § 6, at en sikkerhedsrepræsentant kan repræsentere de ansatte i spørgsmål om sikkerhed og sundhed.